

милостивъ човѣкъ се научи за нейната болестъ, та отиде да ѝ помогне, но бѣше вече късно. Болестъта бѣше неизлѣчима и смъртъта приближаваше. Милостивиятъ човѣкъ изпрати до Тенардиерови 300 лева да изпратятъ Козета, за да я види майка ѝ. Ала тѣзи грабливи хора не я пуснаха, защото мислѣха сѣ така да искатъ ужъ за дѣтето пари, а тѣ да ги зематъ за себе си. Най-сетнѣ добриятъ господинъ рѣши самъ да иде въ селото М. и да земе момиченцето. Фантина му даде това писъмце:

„Господине Тенардие, моля прѣдайте Козята на човѣка, който ви донесе това писмо. Всичкитѣ дългове ще ви се изплатятъ. Съ поздравъ Фантина.“

Ала тя нещастната не дочака дъщеря си и слѣдъ нѣколко врѣме умрѣ.

IV. Въ хана на Тенардие.

Срѣщу Рождество Христово прѣзъ зимата въ хана на Тенардие бѣха спрѣли пѣтници да ношуватъ. Него врѣме въ селото М. имаше голѣмъ панаиръ. Всички ханища и кръчми бѣха прѣпълнени съ търговци и други пѣтници. Въ хана на Тенардие имаше разни хора, които бѣха оставили добитъка въ обора, а ти сѣдѣха въ гостилницата (кръчмата) по маситѣ, дѣто ядѣха, пиеха или приказваха.

Тази вечеръ срѣщу коледа, слѣдъ като свърши всичката тежка шетня, Козета се приближи и седна до камината. Тя бѣ облѣчена въ парцали; на боситѣ си крака носѣше дървени налъми и на свѣтлината на огъня плетеше чорапи за момичетата на Тенардиерица. Едно малко котенце играеше подъ